

ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑΙΣ ΦΟΡΕΣΑΙΣ

Ἦρθ' ὁ χειμῶνας· τί πειράζει,
Ἄφου, κοπέλλαις μου χρυσαῖς,
Ἄπ' τὸ κεμέρι του σὰς βγάζει
Ζεσταῖς καινούριας φορεσαῖς.

Ἐνὸς φορέματος φρεσκάδα
Φέρνει 'ς τὸ δρόμο σας πολλὰ,
Εἶνε μὲν νέα ἔμορφαδα,
Καὶ νέα χάνονται μυαλά.

Δὲν βλέπει ὁ ἔρωτας διόλου,
Ἐγέρασε, κί' ἡ φορεσαῖς,
Αὐταῖς ἡ μόδες τοῦ διαβόλου,
Ἐνα καπέλο, ἕνας κορσὲς,

Πολλαῖς φοραῖς τὸν ἔχουν κόμει
Νὰ αισθανθῆ κατὶ παλμούς· . . .
Ἄπὸ μυαλό δὲν ἔχει δράμι,
Καὶ χάνεται γιὰ τοὺς συρμούς.

Ἡ χειμωνιά δὲ σὰς βαραίνει,
Ἦ Ἀθηναίαις μου χρυσαῖς·
Ζωὴ καινούρια σὰς προσμένει
Μὲ ταῖς κενούριας φορεσαῖς.

Εἶχαν παληώσει 'ς τὰ κορμιά σας
Τὰ ρούχα τῆς καλοκαιριᾶς,
Κί' εἶχε φτυνὴν' ἡ ἔμορφα σας·
Τὴν ἀκριβαίνει ὁ βοριᾶς.

Ἄπορεῖ ταῖς ἔμορφας νὰ κάνη
Ἐνα κουστοῦμ πρὸ λατρευταῖς·
Ταῖς ἀσημημαῖς ἕνα φουστάνι
Ἀνθρωπινώτεραις κί' αὐταῖς.

Ἐμπρὸς λοιπὸν, χοντρὰ μπαρέζια,
Μανσὸν, ἐπανοφῶρ' ἄβρα,
Ἄλικα χρώματα, κρεμέζια,
Καπέλλα, καπουσὸν, οὐρρά!

Καὶ σεῖς, τοῦ θέρους φουστανάκια,
Ὀλόλευκα, τριανταφυλλιά,
Κλεισθῆτε μὲς' τὰ ντουλαπάκια,
Σὰ χελιδόνια 'στὴ φωλιά.

Καὶ ἀπὸ πάνου σας σκουπίστε
Κάθε σημάδι περσινό.
Τοῦ χρόνου ἔτοιμα νὰ εἶστε
Γι' ἄλλων ἐρώτων οὐρανό . . .

Σπίρος.

ΚΑΡΑΜΕΛΑΙΣ.

Πῶς σατυρίζουν αἱ γυναῖκες :
Ἐπαινοῦσε, ἐν συναναστροφῇ, εἰς κύριος καλλονὴν
μιάς λιγνῆς.

Μία παχοῦλα μετὰ περιφρονησεως παρακτρεῖ :
— Ὁ κύριος φαίνεται ἀγαπᾷ πολὺ τὰ σπύρτα!
Λιγνὴ σὰ σπύρτο, ὠραῖον! . . .

Μεγαλέμπορος τοῦ Πειραιῶς ἀφιχθεὶς ἄρτι ἐξ Εὐρώ-
πης, ἠθέλησε νὰ καπνίσῃ ἐν τῇ Σιδηροδρομικῇ ἀμάξῃ·
ἐπειδὴ δὲ ἀπέναντι αὐτοῦ ἐκάθηντο δύο γυναῖκες εἶπεν
πρὸς αὐτάς:

— Κυρίαί, καπνίζω χωρὶς νὰ σας ζητήσω προηγουμέ-
ως τὴν ἄδειαν.

— Δὲν ἦτο δὲ καὶ τόσον μεγάλη ἀνάγκη, τοῦ ἀπαντᾷ
ἀφελῶς ἡ ἑτέρα τῶν Κυριῶν.

— Ναι, ἀλλὰ τώρα ποῦ πήγαίνα εἰς τὴν Εὐρώπην
ἔτσι πάλιν ἕνας κύριος ποῦ ἤθελε νὰ καπνίσῃ ἐζήτησε
συγχώρησιν ἀπὸ κατὶ ἄλλαις κυρίαῖς ποῦ ἤμαστε μαζὺ
εἰς τὸ ἴδιο ἀτμόπλοιο, καὶ γιὰ τοῦτο!!!!

Οἱ καθηγηταὶ εἶνε ἀπάντες ἐκ τοῦ γυμνασίου· ὁ ἐπι-
στάτης ἐρωτᾷ μαθητὴν ἐρχόμενον.

— Τί ζητεῖς παλληκάρη;

— Ἦλθα νὰ δώσω ἀπολυτηρίου· ἐξετάσεις.

— Ἐχεις τὸ ἀπολυτήριό σου;

— Ὁχι·

— Ἐ! πήγαίνα νὰ τὸ πάρῃς καὶ ξανάρχεσαι.

Πρότυπον ἐπιγραφῆς (πραγματικώτατον).

Πρὸς τὸν κίρυν κίριον Στέφω·ν Δούκα·ν Χημαρίοτην
ἀπὸ χωρὴν Βουόν·ν θρίσκειτε εἰν Ἀθίνα τὸ σπίτι του
ἵναι ἰς τὴν Πλακα καὶ ὁ Στέφο·ς Δούκα·ς ἀφτὸ·ς ἦνε κλι-
τήρα·ς τῆ·ς ἀ·ςτρονομί·α·ς.

Ἰ·ς Ἀνθίνα·.

Φιλαργυρία γυναικός.

Ὁ καυμένος ὁ Ἐρρίκος — μεταχειριζόμεθα ὀνόματα
ξένα, διὰ νὰ μὴν ἔχωμεν δίκαια— ἔχει τὴν πλεον φιλαρ-
γυρη γυναικί·α, εἰς ἣν δυστυχῶ·ς ἀνήκει καὶ ἡ περιουσία.

Ὁ καυμένος ὁ Ἐρρίκος ἀρρώστῃ!

Ἡ γυναικί·α του σκέπτεται νὰ φέρῃ γιὰτρὸ, ἀλλὰ δι-
σταζει ἀναλλογιζομένη τὸ κάθε κοῦρα καὶ τάλληρον. Ἡ
καὶ ἄλλω·ς, κάθε τάλληρο καὶ κοῦρα!

Ἐπὶ τέλους τῆ·ς ἐρχεται μία λαμπρὰ ἰδέα :

— Τέτοιο κτῆνος ποῦ εἶναι ὁ ἀνδρα·ς μου, λέγει, νὰ
προσκαλέσω λοιπὸν τὸν κτηνίατρον, ποῦ παίρνει καὶ φθη-
νώτερα!

Ὁ κ. Λεκατοῦ·ς ζητεῖ μαθητὰ·ς ὅπω·ς ἐγγυμνάση αὐ-
τοῦ·ς ὡ·ς ἠθοποιού·ς, εἰ δυνατόν, τελειοφοίτου·ς τῶ·ν Γυ-
μνασίων ἢ φοιτητὰ·ς τοῦ Πανεπιστημίου. Θὰ πληρώνον-
ται δὲ καλὰ. Ἡ Διεύθυνσι·ς εἰς τὸ χειμερινὸν θέατρον
Ἀθηνῶ·ν.